

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 29. Ludovici VIII. obitus. S. Ludovicus Rex Franciæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

Sæcul. XIII. *Imperii servarentur illæsa. Ultimis no-*
A.C. 1226. *stris literis eidem præcepimus, ut ter-*
ras & urbes Imperii, a Cruce signatis
captas, in sua & Ecclesiæ potestate re-
tineat, easque ab Episcopis aliisque Præ-
latis solícite custodiri curet, donec, ipso
Legato referente, quanam ditiones ad
Imperium pertineant, & omnia totius
negotii adjuncta cognoverimus. Hanc
igitur dilationem, Carissime Fili, patien-
ti animo sustine, causæ pacis & fidei ne-
cessariam, quæ in illis partibus pericli-
tantur. Hæc Epistola vigesima secunda
Novembris data est.

II. ep. 271. Papa præterea, datis ad Cardinalem
 S. Angeli literis, præceperat; Regem
 Ludovicum, Præsules, Principesque Fran-
 ciæ moneret, hoc bellum bona fide, &
 nullo alio ducti consilio, gererent, quam
 ad delendam Hæresim; ditiones vero
 Principum Catholicorum, præcipue Im-
 perii, Regis Angliæ, aut Regis Arrago-
 niæ, non invaderent.

§. XXIX.

Ludovici VIII. obitus. S. Ludovicus
Rex Franciæ.

Gest. Lud. 8. **L**udovico Rege Avenionem obsidente,
 f. 288. **f.** 288. **Gall. Chr.** dira intus lues plurimos incolarum
 to. 2. f. 635. **Gall. Chr.** consumsit. Sed etiam obsidentium,
 Cruce signatorum, duo millia, tum ac-
 ceptis

ceptis vulneribus, tum morbo occubue- Sæcul. XIII.
A.C. 1226.

runt, quorum numerum auxit Bernar-
 dus Favenensis, Episcopus Lemovicen-
 sis. Jam usque ad Festum Assumptio-
 nis Domine Nostræ tenuerat obsidionis
 labor, cumque tandem obsessi constan-
 tiam irati Regis satis experti essent, ac
 præterea juramentum edidisse dicere-
 tur, non ante se discessurum, quam ur-
 bem cepisset, initis quibusdam pactis,
 dedidere se victori. Tum Rege & Le-
 gato jubentibus, trecentæ in urbe do-
 mus, turribus munitæ, dirutæ sunt, fossæ
 ingesta humo impletæ, & muri solo æ-
 quati. Nicolaus vero Corbejenfis, mo-
 nachus Cluniacensis, Episcopus Avenio-
 nensis consecratus est. At Regi, in in-
 teriora Occitaniæ moventi, urbes, arces,
 & quæcunque munimenta subjiuntur,
 nec jam ultra quatuor leucas ab urbe
 Tolosa aberat. Inde vero, Imberto Bel-
 lijocensi toti illi Provinciæ præfecto, ce-
 leriter in Franciam revehitur, novo ve-
 re hoc bellum confecturus. Sed cælo
 aliter visum; nam die Jovis ante Festum
 Omnium Sanctorum, vigesima nona
 Octobris, morbo correptus, & Mon-
 pensarii, in Alvernia, hæere com-
 pulsus, ibidem vitam posuit, die Domi-
 nica, octava Novembris, anno mille-
 simo ducentesimo vigesimo sexto, an-
 nos natus triginta novem, postquam

Bb b 3   annos

Sæcul. XIII. annos tres, & fere quatuor menses Fran-
 A. C. 1226. cis imperasset.

Dath. to. 5.
p. 324.

Inter ceteras virtutes, quæ Ludovi-
 cum Regem commendabant, memora-
 bilis est castitas conjugalis; nunquam
 enim alteri feminæ junctus est, nisi Blan-
 cæ Reginae, uxori suæ, ex qua undecim
 liberos suscepit. Ex his parenti sex su-
 perstites fuere, videlicet Ludovicus, Ro-
 bertus, Joannes, Alphonsus, Carolus,
 & una filia Isabella. Corpus Regis Lu-
 dovici VIII. ad S. Dionysium transla-
 tum, & prope Regem Philippum, paren-
 tem suum, depositum est. Ceterum
 Ludovicus jam anno superiore, millesi-
 mo ducentesimo vigesimo quinto, Te-
 stamentum condiderat, in quo, post-
 quam tribus filiis natu minoribus suam
 hæreditatis paternæ partem constituit,
 decernit, ut quartus, id est, si primoge-
 nitus quoque adnumeretur, quintus,
 Clericorum Ordini, ceterique nascituri
 omnes, adscribantur. Multa Legata pia
 inserit, atque, quæcunque scripta sunt,
 exequi Episcopis Carnotensi, Parisiensi,
 Silvanectensi, & Abbati S. Victoris præ-
 cipit. Successit in Regno Franciæ Lu-
 dovicus hujus nominis IX. Sancti nomi-
 ne ab Ecclesia decoratus, filius primo-
 genitus, annos natus undecim, & sex
 menses; quippe vigesima quinta Aprilis,
 anno millesimo ducentesimo decimo
 quinto,

vit. S. Lud.
per Guil.
Nang. Chro.
ejusd.

quinto, in lucem editus fuerat. Is an-
 nos fere quadraginta quatuor Francia
 moderatus est, cura Matris suæ Regina
 Blanca, quarta post elatum parentem
 Regem hebdomada, nempe prima Do-
 minica Adventus, die vigesima nona No-
 vembris, anno millesimo ducentesimo
 vigesimo sexto, Remis quidem unctus,
 sed Jacobi Balochesi, Episcopi Suesio-
 nensis, manibus, quia Sedes Remensis
 vacabat, obitu Archiepiscopi Guilielmi
de Joinville, die sexta ejusdem mensis
 Novembris, in Oppido S. Flori, in Al-
 vernia, cum Regem iter facientem co-
 mitaretur, fatis functi. Is Sedem Re-
 mensem annis septem tenuerat, ac Cla-
 ravalle sepultus est. Ecclesia vacante
 Capitulum Cathedrale Hugonem de Pe-
 traponte, Episcopum Leodiensem, ele-
 git, qui oblatam Dignitatem a se remo-
 vit. Quam rem obstupescens Albericus
 Monachus, illius ævi Scriptor, dicit, pro-
 digio simile, & inauditum, Clericorum
 aliquem Archiepiscopatus Remensis cul-
 men rejecisse. Hugoni igitur recusanti
 subrogatus est Henricus Brainius, Ro-
 berti Comitis Drocensis filius, & Petri,
 Ducis Britannia, frater, cujus avus Ro-
 bertus Rege Ludovico Crasso genitore
 gloriabatur. Henricus, Archiepiscopus
 Remensis, mense Februario, anno mille-
 simo ducentesimo vigesimo septimo ele-
 ctus,

Sæcul. XIII.
 A.C. 1226.

Chron. an.
 1227.

Bb b 4

XIX.
 Fran-
 dovi-
 mora-
 quam
 Blan-
 decim
 rex fu-
 is, Ro-
 rolus,
 is Lu-
 ansia-
 areo-
 erum
 illesi-
 , Te-
 post-
 suam
 ituit,
 roge-
 ntus,
 cituri
 ca pia
 sunt,
 iensi,
 præ-
 e Lu-
 omi-
 imo-
 & sex
 rilis,
 cimo
 into,

Sæcul. XIII. Ætus, & in Octava Paschæ, die decima
 A.C. 1227. octava Aprilis, ab Episcopo Sueffionensi
 ordinatus, huic Ecclesiæ annis tredecim
 præfuit.

§. XXX.

*Imperator & Longobardi paci-
 scuntur.*

Rain. 1226. **H**onorius Papa bellum, inter Frideri-
 cum Imperatorem, & Longobardiarum
 Civitates accensum, vehementer dole-
 bat, ingens utique Expeditioni in Pala-
 stinam obstaculum; quare, missis Lega-
 tis, adversas Partes conciliare conatus
 est. Cui Imperator in hac causa Episto-
 lam dedit, in qua dicebat: *Haud te la-
 tet, Sanctissime in Christo Pater, quod
 cum in Longobardiam ad Curiam Cre-
 monæ, in negotio Terræ sanctæ, cele-
 brandam tenderemus, quidam Longobar-
 di, nefanda conjuratione, tam salubri
 consilio temere se opposuerint; ac qui-
 dem illi ipsi, qui, simulata concordia, po-
 sta receperant, nobiscum opera Episco-
 pi Portuensis, Legati tui, Archiepisco-
 porum Tyriensis & Mediolanensis, Episco-
 porum Brixienfis & Mantuani, Her-
 manni Equitum Teutonicorum Magistris,
 & Alatrini, Capellani tui, inita. Re-
 belles hi nobis & Imperio enormes intul-
 lerunt injurias, ac Regem, filium nostrum,*
 Præ-